

Шікавая сустрэча з творчым чалавекам

У цэнтральнай раёнай біліятэцы адбылася творчая сустрэча с пісьменнікам Францам Сіўко. Франц Іванавіч нарадзіўся на Віцебшчыне, у Міёрскім раёне, але ў самым пачатку сустрэчы расказаў, што звязвае яго з нашым раёнам.

Амаль 30 гадоў таму ён ужо выступаў на талачынскай зямлі, у яго была творчая сустрэча, на якой ён, сярод іншага, чытаў верш Пімена Панчанкі пра талачынцаў. Узгадаў пісьменнік гэты верш і падчас цяперашняй сустрэчы. Таксама расказаў, што Талачын яму яшчэ запомніўся тым, што, паводле дарожных нататкаў аднаго з каталіцкіх святароў, якія Франц Іванавіч чытаў польскую ў адным з каталіцкіх часопісаў, горад узгадваеца як цэнтр гандлю грыбамі і ракамі.

— Мяне тады зацікавіла, адкуль жа ж у горадзе на Віцебшчыне можабыць столькі ракаў, што пра гэта нават расказвалі падарожнікам, — усміхнуўся пісьменнік.

А яшчэ аднойчы, падчас працы ва ўніверсітэце, ён разам са студэнтамі прыязджай на дыялекталагічную практику ў Талачынскі раён...

Франц Іванавіч папярэдзіў, што чытаць свае творы ён не будзе, іх у электронным выглядзе лёгка можна знайсці ў інтэрнэце, а таксама ёсць яны ў аўдыё- і ўівідзеніях у агульнай пісьменніцкай базе.

Падчас сустрэчы Франц Іванавіч расказаў пра сябе і свае кнігі, паказаў на фотаздымках родныя мясціны і тых людзей, нямала з якіх і літаратарапаў, з кім ён сябраваў, сябруе, хто значна паўплываў на ягоную творчасць і светапогляд. Шмат гаварыў пра Льва Талстога, адзначаў, што адчувае нейкую роднасць з поглядамі вядомага пісьменніка на матэрыяльныя қаштоўнасці і на бытавыя ўмовы.

Франц Сіўко скончыў

філалагічны факультэт Белдзяржуніверсітэта ў 1975 годзе, потым працаваў настаўнікам у Верхнядзвінску, у 1980 годзе пераехаў у Віцебск, дзе спачатку працаваў у школах, а пасля стаў выкладаць беларускую мову ў тэхналагічным універсітэце. Сваю школьную педагогічную дзейнасць Франц Іванавіч успа-

людзей, а сам-насам, я папрасіў усіх родных і суседзяў выйсці з дома і застаўся з ёй адзін... На той момант для мяне гэта было важна, хоць я і разумеў, што людзі могуць пакрыўдзіцца. Пасля пахавання маці я думаў, што не змагу нічога ніколі пра гэта пісаць. Але час — лепшы лекар, і я ўсё ж напісаў твор

досці, не рабіць памылак, не давяраць занадта людзям... Трэба разумець, што любы твой учынак мае наступствы, — расказаў Франц Іванавіч, узгадваючы сваю сустрэчу з падлеткамі ў калоніі. — А яшчэ пра беларускую мову ім гавару — вы не карыстацесь мовою, але сорамна гаварыць, што вы яе не ведаце, тым больш вучыўшы столькі гадоў у школе...

Развітваючыся з прысутнымі на сустрэчы бібліятэкамі, госьці адзначаюць, што, на яго погляд, асноўная задача бібліятэкара — навучаць людзей арыентавацца ў свеце кніг, бо чытачы не могуць самі разабрацца ў тым, што вартае ўвагі ў вялікай колькасці кніг, якія ёсць сёння на паліцах бібліятэк і кніжных крамаў. А таксама падзякаў талачынцам за шчыры прыём, а дырэктуру Талачынскай ЦБС Таццяне Мікалаеўне Свіркоўской — за добрае валоданне беларускай мовай.

Падрыхватала
Алеся КУЗЬМИЧ.

«Я імкнуся данесці падлеткам, што важна думаць пра сваю будучыню і быць асцярожнымі ў маладосці, не рабіць памылак, не давяраць занадта людзям... Трэба разумець, што любы твой учынак мае наступствы».

мінае з гумарам і коратка характарызуе так: «У мяне былі разумныя дзеци і неразумныя бацькі».

Літаратурная творчасць пісьменніка пачалася ў 1983 годзе, першая кніга прозы «З чым прыйдзеш?» выйшла з друку ў 1991 годзе і была прысвечана памяці маці Франца Іванавіча Стэфаніі Іосіфаўны.

— Калі памерла мая маці, гэта была для мяне вялікая страта. Мне хацелася развітацца з ёй не на вачах

«Дзе маці», — падзяліўся пісьменнік.

Франц Іванавіч расказаў пра свае кнігі, гісторіі іх узнікнення, а таксама дзяліўся прыгодамі са сваёй педагогічнай практикі і свайго жыцця. Адзначаюць, што любіць выступаць перад маладой аўдыторыяй. Стараецца сустрэчу зрабіць урокам жыцця.

— Я імкнуся данесці падлеткам, што важна думаць пра сваю будучыню і быць асцярожнымі ў мала-